

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55176-10-19 פינקלמן-ממן ואח' נ' בנק לאומי לישראל בעמ

לפני כבוד השופט אביים ברקאי

התובעים: 1.רותם פינקלמן-ממן
2.פינקלמן עוזרי משרד עורכי דין

נגד

הנתבעים: בנק לאומי לישראל בעמ

פסק דין

פסק הדין ניתן באולם פרוטוקול הדיון הושמט.

פסק דין

1. לפני בקשה לסילוק על הסף של תביעה שהוגשה כנגד בנק לאומי. התביעה היא בקשה למתן צו עשה ובמסגרתה עותרים התובעים להורות לבנק להעביר לידיהם עותק מקור או מהימן של פלט הצפיות בכל חשבונותיהם שמתנהלים באחד מסניפי הבנק. לעניין זה מפורטים גם בבקשה ארבעה מספרי חשבונות.
2. כעולה מהבקשה, לתובע 1 התברר כי צד ג' עודכן בפרטי חשבונותיו של התובע 1 /או מי מהם. בעקבות כך, התובע 1 פנה לנתבעת בבקשה שתעביר לידיו עותק פלט קבצי לוג, קרי הקבצים המפרטים כניסות למאגר, על מנת שיהא בידו לברר אודות פשר הדבר. לדבריו, נציגת הבנק, הגב' קמינר, הודיעה בתחילה שהצפיות נעשו אך ורק על ידי "בנקאים המורשים לטפל בחשבונות", הדבר מופיע במכתבה מיום 15.8.19. עוד מפנה התובע 1 לכך שבמכתב מאוחר יותר מיום 19.8.19 שונה הנוסח והפעם נרשם כי "כל הכניסות שבוצעו לחשבונך בוצעו על ידי גורמים מורשים מטעם הבנק לעשות כן". כלומר, לא רק בנקאים המורשים אלא "גורמים מורשים".
3. אין בכתב התביעה, במלוא הכבוד, כל פירוט בדבר כיצד ובעיקר מתי התברר לתובע 1 את אשר התברר; מה הם הפרטים שנטען שעודכן בהם צד ג'; האם ננקטו פעולות כלשהן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55176-10-19 פינקלמן-ממן ואח' נ' בנק לאומי לישראל בעמ

וביתר פירוט, גם בדיון היום עלתה מספר פעמים השאלה האם פנו התובעים למשטרת ישראל לעניין זה והתקבלה תשובה שניתן לראות אותה בפרוטוקול הדיון. בתמצית יאמר, שהתובעים אמרו בהגינות שבטרם יגישו תלונה במשטרה בדרך שעשויה לפגוע, עליהם לברר את הפרטים. עוד ציינו התובעים שהגשת תלונה גם עלולה לפגוע לחקר האמת שכן אפשר וגורמים שמעורבים בהעברת הפרטים יפעלו בדרך כזו או אחרת בהגשת תלונה.

4. יש מקום למחוק את התביעה. לצד זאת, ניתן גם צו לפיצול סעדים למען הזהירות. ועל כך בפסקאות הבאות.

א. בית המשפט אכן פועל להגיע לחקר האמת וזאת תוך הכרעה בטענות המובאות בפניו. חקר האמת לא נעשה על ידי פעולת חקירה בה מחליף בית המשפט את היחידה החוקרת הרלוונטית במשטרה או כל גוף חוקר אחר. לעתים, כאשר מוצג מצג מסוים בפני בית משפט אכן מוזמנים לדין על מנת להגיע לאותו חקר אמת. אך לא זה המצב בענייננו שכן אין מדובר במצב מסוים של עוולה שפרטיה היו ידועים אלא במלוא הכבוד, בשלב זה, כתב התביעה אינו מגלה דבר.

ב. אציין שבהחלט אפשר ולעתים יש צורך בחקירה ובבדיקה. ותוך כבוד רב לתובעים, אני מקבל את הטענה לפיה לטעמם אכן יש אירועים שעוררו את חשדותיהם ואף מעבר לכך. אך שוב אציין, שהדרך לבדוק עובדות בדבר פעולות שאינן כדין ולחקור אותן פעולות, היא באמצעות יחידה חוקרת במשטרה או בכל גוף חוקר אחר ואין מקום לפנות לבית המשפט כך שיהפוך בעצמו למעין יחידה חוקרת.

ג. לעניין זה, הגשת תביעה נועדה להכריע באותה תביעה ואין מקום להתיר הגשת תביעה כמעין גרסת רשת בה אולי יתפסו עילות תביעה כלשהן. לעניין זה, ניתן להפנות אל ע"א 1960/11 אלמוג נ' **שירותי בריאות כללית** (מיום 6.5.2013), שם קובע כב' השופט עמית: **"ברי כי לא ניתן להגיש תביעה כדי ליצור באמצעותה עילת תביעה בבחינת השלכת חכה למים שמא לאחר הגשת התביעה ניתן יהיה במסגרת הליכי הגילוי (שאלון וגילוי מסמכים) ליצור עילת תביעה... לא ניתן להפוך את סדר הדברים על ראשם, להגיש תביעה נטולת עילה מתוך תקווה שבאמצעות הליכי הגילוי תימצא בעתיד עילה"**.

בענייננו, נתתי דעתי לכך שמדובר בתביעה שמלכתחילה מבקשת צו עשה למסירת מסמכים. כלומר לא בתביעה שממתינה לתשובות לשאלון אלא בתביעה שמהותה היא תשובות לשאלות. עם זאת, עדיין ועל מנת ליתן סעד יש צורך להראות עילת תביעה ובמלוא הכבוד, אין בענייננו עילת תביעה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55176-10-19 פינקלמן-ממן ואח' נ' בנק לאומי לישראל בעמ

החשש של התובעים שלא בוסס ובכלל גם לא הוצג, אינו מהווה עילת תביעה בפני עצמה. ושוב יודגש, החשש יכול אולי להיות בסיס לחקירה של יחידה חוקרת, אך אינו בגדר עילת תביעה.

ד. עוד להרחבה ניתן להפנות אל המרצת פתיחה (מחוזי ת"א) 817/04, עו"ד אביטן נ' בנק ירושלים (מיום 15.12.05), של כב' השופטת רות רוני. שם נקבע שעל מנת לבחון ולהורות על מילוי מסמכים כלשהו יש לבחון ראשית מהו הסכסוך ומה הן העובדות הרלוונטיות השנויות במחלוקת.

ה. ביחס לטענה לפיה הגשת תלונה במשטרה תוביל לכך שהגורמים המעורבים בין בבנק ובין בכלל יפעלו באופן שיסוכל חקר האמת, הרי במלוא הכבוד, אין הבדל בין הגשת תלונה במשטרה לבין הגשת תביעה בבית המשפט. ובמילים פשוטות, אם קיים גורם כלשהו שיסכל חקירה ככל שהמשטרה תהיה מעורבת, בהחלט אפשר שאותו גורל יסכל את החקירה גם כשהוגשה תובענה לבית המשפט.

ו. התובעים מפנים לזכות הקמה להן לטעמם מכוח חוק הגנת הפרטיות ומכוח סעיף 13 לחוק. במלוא הכבוד, סעיף 13 לא מקנה את הסעד אותו מבקשים התובעים ואסביר. סעיף 13 לחוק הגנת המידע קובע כי "כל אדם זכאי לעיין בעצמו או על ידי בא כוחו שהרשה הוא בכתב או על ידי אפוטרופוסו במידע שעליו המוחזק במאגר מידע". (ההדגשה לא במקור). ומה הוא אותו מידע שקמה הזכות לעיין בו? לכך מגדיר סעיף 7 לחוק שמידע הוא – "נתונים על אישיותו של אדם, מעמדו האישי, צנעת אישיותו, מצב בריאותו, מצבו הכלכלי, הכשרתו המקצועי, דעותיו ואמונתו". חלק מהמידע הזה גם מוגדר כמידע רגיש בסעיף 7 לחוק. צא וראה, המידע בו קמה הזכות לעיין נוגע אך ורק לפרטים בדבר אישיותו של אדם, מעמדו, מצבו הכלכלי והבריאותי, הכשרתו ודעותיו. החוק כלל לא מתיר ומאפשר לעיין במידע בדבר מי שפעיל במאגר המידע, שמות הפקידים המפעילים את המאגר, שמות הפקידים או האנשים שעשו שימוש באותו מידע. כלומר, מידע אודות הפקידים או אודות מי שעיין במידע, אינו בגדר מידע אישי שקמה זכות לעיין בה. ובמילים פשוטות, ללקוח של בנק אין זכות מוקנית מכוח חוק הגנת המידע לדעת מי הפקיד או הפקידה או הגורם שטיפל בענייניו. הזכות היא לגבי מידע אישי כאמור כהגדרתו בחוק.

ז. בכל הקשור לטענה לפיה היתה התחייבות של הבנק למסור את המידע וההפניה למכתבים מטעם הבנק, הרי במכתבים שצורפו לכתב התביעה אין כל התחייבות של הבנק למסור מידע. נתתי דעתי לכך שבכתב התביעה נזכר שאחת מפקידות הבנק התחייבה טלפונית להעביר רשימה שמית של עובדי הבנק שצפו בחשבונות. לעניין זה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55176-10-19 פינקלמן-ממן ואח' נ' בנק לאומי לישראל בעמ

כבר בשלב זה אציין שאיני סבור שניתן מעבר להתכתבות מפורשת ולהוראות החוק המפורשות לקבוע ששיחה טלפונית מקימה חובה במסירת מידע אודות פקידים בעבודתם. וכאן אבהיר – יש לזכור שהחלטה המאפשרת ללקוחות בנק או לקוח של כל גוף אחר לקבל צווים שמהותם היא עיון ואולי אף נדירה לא במקרה זה אלא במקרים אחרים, בפרטי פקידים, פרטי עבודתם, גם תביא להכבדה שאינה ראויה. שכן יש צורך ראשית לבסס את הזכות לקבלת פרטים. פעולה כזאת גם אינה נכונה בדרך שבית המשפט יהפוך לא רק ליחידה חוקרת אלא למעין מאגר של מידע בפני עצמו בדבר פקידי הבנק ובדבר עבודתם. ובמילים פשוטות יאמר שאין מקום לחייב את הבנק למסור פרטים אלה.

ח. לסיום יאמר, שחוק הגנת הפרטיות מגדיר מאגר מידע וכן מגדיר השימוש במאגרי מידע, וכן מגדיר דרכי עיון במאגרי מידע. הגדרות אלה הן הגדרות כלליות וגורפות שיש לפעול לפיהן. כאשר מבקשים עיון ספציפי שבפועל חורג מהגדרות חוק הגנת המידע, הרי ממילא יש צורך בנימוק ספציפי. נימוק כזה אשר נתלה בחשש לביצוע מעשה שלא כדיון על ידי מהחשופים לגורמי המידע, הוא נימוק שיש להביא במסגרת יחידה חוקרת ושוב יאמר, ולא בדרך של תביעה אזרחית בה בית המשפט הופך למעין יחידה חוקרת.

5. סוף דבר:

- א. למען הזהירות ניתן בזה היתר לפיצול סעדים.
- ב. פסק הדין ניתן בדיון בבית המשפט לאחר שהוגשו בקשה, תשובה ותגובה. תוך הערכה רבה לבי"כ הבנק ולעבודה שהושקעה, אין צו להוצאות. לעניין זה אציין, שככל שלטעמם של התובעים יש בסיס לחששם, הרי הדרך הנכונה ברגיל לפנות ליחידות חוקרות, למשטרה או לכל גוף אחר. ככל שבדעתם להגיש תביעה הרי יש לבסס את עילת התביעה.
- ג. אשר על כן, בנסיבות העניין כאמור אין צו להוצאות. ככל שתוגש תביעה מכוח סמכותי הקבועה, ישלמו התובעים סך של 5000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מהיום.

ניתן היום, ב' סיוון תש"פ, 25 מאי 2020, בהעדר הצדדים.

אביים ברקאי, שופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55176-10-19 פינקלמן-ממן ואח' נ' בנק לאומי לישראל בעמ

